

Sinifdən səngərə

Müəllimlərin düşməyə

keçdiyi dərslərə dastan olur

İsti sinfi soyuq səngərə, lövhəni düşməyə dəyişdi hər biri. Bir an belə düşünmədilər. Lövhə qarşısında elm bələdçisiyə, düşməyə qarşısında topdağıtmaz istehkamı əvəz edərdilər. Hər biri son dərsinə girdi. Düşməyə elə bir dərs keçdilər ki, çətin ki, uzun müddət özlərinə gələlər.

Kürdəmirdə şagird, Masazırda müəllim, Şuşada şəhid oldu

hərbi komissarlığa müraciət etmişdi. Ordu sıralarına könüllü qatılanlardan idi. Müharibə başlayan kimi də çağırıldı. Həqiqi hərbi xidmətdə hesablayıcı artilyeriyaçı olub. O vaxt fərqlənib də. Təltifləri vardı.

Ailəsi ilə əlaqə saxlayırdı. Axırncı dəfə şəhadətindən 4-5 gün əvvəl danışdıq. Elə danışdı ki, sanki ömrünü hərbi sənətinə həsr etmiş artilyeriyaçı idi. Döyüşlərdən, Ordumuzun qüdrətindən qürurla söhbət açıdı. Sonra da şəhadət xəbərini aldıq. Onun məzarını, ailəsini sadəcə kollektivimiz yox, valideynlər, şagirdlərdən də ziyarət edənlər çox oldu”.

Oğul Qoşqar

Həmin qəhrəman müəllimlərdən biri Qoşqardır. Atasının adını “Qoşqar” qo-yanda, yaqin körpəsinə verdiyi adın onun həyatında oynayacağı rolu heç ağılına da gətirməmişdi. Qoşqar düşməyə üçün keçilməz dağ, valideynləri və milləti üçün qürur yeri oldu. Düşmənin köksünə çəkdiyi dağ görüb-çəşidənin qürurdan ürəyi dağa döndü.

Dağ misallı igid Azərbaycan balası Qoşqar Ömərov Kürdəmirdə doğulub, Abşeron rayonunun Masazır kəndindəki ən müasir məktəblərdən birində, 5 nömrəli tam orta məktəbdə şagirdlərinə hesablama elmini öyrətməkdə bələdçilik edirdi. Ta sentyabrın 27-nə qədər o bir müəllim idi şagirdlərinin gözündə. Amma artıq, yəni Şuşanın Daşaltı kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olandan sonra bir qəhrəmandır. 44 günlük Vətən müharibəsinin son günlərinə qədər döyüşdü. Noyabrın 5-də şəhidlik zirvəsinə yüksələndək davam edən ömrü qısa olsa da, amacı böyük olan döyüş yolunu da məharətlə 26 il-lik ömrünə sığdırdı.

Müəllim Qoşqar

Qoşqar Ömərov 2018-ci ildən müəllim idi. Müəllimlərin işə qəbulu müsabiqəsində 57 bəal toplayaraq riyaziyyat müəllimi kimi sinfə girmək hüququnu əldə edib. Müsahibədə də uğur qazanaraq Masazır kənd 5 nömrəli tam orta məktəbində dərslər deməyə başlayıb. Məktəbin direktoru Səlim Məmmədov qısa müddətdə yaxşı müəllim olmayacağı bacaran Qoşqar Ömərovun bu qabiliyyətinin ailədən gəldiyini deyir. Ailədən gələnlə başqa xüsusiyyətləri də vardı. Ən əsası, insani keyfiyyətləri çox idi: “Çox ləyaqətli insan idi. Şagird və müəllimlərimiz arasında hörmət qazanmışdı. Təvəccüb doğuracaq qədər gözütox idi. Ona dərslərini zorla verirdik. Dərslər bölgüsündə hər zaman geridə dayanırdı. Riyaziyyat müəllimləri xanımlardır. O, yeganə kişi müəllim idi. Soruşanda ki, gücün nəyə çatır, dərslər təmin edək, deyirdi xanım müəllimlər ehtiyacı olanı götürsün, yerdə qalanı mənə verərsiniz”.

Vətən müharibəsində ona ehtiyac olduğunu da bildirdi: “Tovuz döyüşlərindən sonra

Atası Səxavət müəllim danışmaqda təvəkkül edir. “Oğlumdan nə danışım” deyib nümunəvi balasını öyməyə utandır müəllim oğulunu müəllim atası. Kürdəmir rayonu Qarasa kənd tam orta məktəbin riyaziyyat müəllimi Səxavət Ömərov üçün o, hələ “körpə” oğludur. Baxmayaraq ki, atasına məhz o, ikinci həyat verir: “Çox ağır xəstəydim. Çarəmi heç yerdə tapa bilmirdilər. Xəstəxana-xəstəxana gəzdirdi məni. O yer qalmadı aparmasın. İnternetdə axtardı, dostlarının köməyi ilə axtardı. Onda gördüm Qoşqarın nə qədər seviliniyi, böyük ətrafı, çoxlu dostları olduğunu. Axır tapdı çarəmi. Nadir xəstəliklərdən biri çıxdı”.

Səxavət müəllim oğlunun da müəllimi olub. Həm riyaziyyatı sevirib, həm də müəllimliliyi: “V-XI siniflərdə riyaziyyatdan dərslər demişəm. Sınıfın lideri idi. Uşaqlığından mərd, sözünün üstündə duran, haqsızın yanında dayanan, sözünü deməyi bacaran idi. Öz üzərində işləyirdi. Fiziki cəhətdən özünü ev şəraitində yaratdığı alətlərlə inkişaf etdirmişdi. Təlimlərdən sonra deyirdi ki, 3 adam mənimlə bacarmır. Buna baxmayaraq, döyüşkən, dalaşqan deyildi. Problemləri ağılla həll edirdi. Psixoloji cəhətdən də möhkəm idi”.

Şagirdləri yolunu davam etdirəcəklər

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetini bakalavr, Memarlıq və İnşaat Universitetində isə magistratura təhsili alan Qoşqar Ömərov doktorantura təhsili də almaq istəyirmiş: “Mənə deyirdi ki, Bakıdan ev alıb sonra doktoranturada təhsilini davam etdirəcəm. Mən pensiyaya çıxandan sonra anası ilə məni yanına aparmadı planlaşdırırdı.

Qoşqara riyaziyyatı, müəllimliliyi bir də Vətəni atası Səxavət müəllim sevdirdi. Qoşqar isə atasından öyrəndiklərini öz şagirdlərinə ötürdü.

Bəlkə arzuları gerçəkləşmədi, amma hədəfinə nail oldu. İndi onun yolunu davam etdirmək istəyən Pərvanə Qasımova kimi şagirdləri var: “Söz verirəm ki, mən də Qoşqar müəllim kimi riyaziyyat müəllimi olacağam”.

Şərəflə yaşadığı müəllim ömrünün Şəhidlik zirvəsi

idi. Müəllim, şagird, valideyn - fərqi yoxdur, yolda gördüyü hər kəsi maşına götürür, evinə qədər aparıb düşürdü. Məktəbimizdə çətin tərbiyə olunan uşaqları məşqçisi olduğu “Zirvə” İdman Kompleksinə cəlb edir, pis vərdişləri olan uşaqlara yeni həyat verir, uşaqların həyat tərzini dəyişirdi”.

Məktəb direktoru Emil Qurbanovun dəfnindəki izdihamı Vətən müharibəsi şəhidinə olan son borc olmaqdan əlavə Emil müəllimə olan sevginin də təzahürü hesab edir.

Şagirdi: “Qazandığım çox şeyi Emil müəllimin sayəsində əldə etmişəm”

Şagirdi olmuş Pərvin Hüseyinzadə isə 10 ildir onu tanıyırdı. Dediyyə görə, Emil müəllim yüzlərlə başqa şagird kimi, onun da həyatını dəyişib: “Mən onu hələ bizə dərslər demədən əvvəl tanıyırdım, amma o məni 7 nömrəli məktəbdə bizə dərslər deməyə başlayandan sonra tanıdı. X-XI sinifdə mənə dərslər deyib. Əvvəllər onun özündən razı olduğunu düşündürdüm. Amma tanıdıqca mehriban, canayatan, qayğıkeş biri olduğunu gördüm”.

Beləcə şagirdlərin sadəcə biri - Pərvin Hüseyinzadə ilə müəlliminin yol yoldaşlığı başlayır: “Məni idmanla məşğul etmək üçün özünü məşqçi kimi çalışdı “Zirvə”yə dəvət etdi. “Gəl bizlə bir yerdə məşq edək”, - dedi. Həyatımda mənim böyük qardaşım oldu. Onun xətrin dünyalar qədər istədim”.

Bu yoldaşlıq Pərvin məzun olandan sonra da davam edib: “Məni hərbi xidmətə yola saldı, qayıdanda arqlamışdım. Mənimlə özü məşğul oldu. Bir də onda gördüm ki, yaşlılardan böyük görünürəm. Sonra atam avtoqəza keçirdi, həyatımda birdən-birə çoxlu problemlər yandı. 12 günün içində 15 kilo arqladım. Emil müəllim mənə ürək-dirək verdi, həmişə yanımda oldu. Danışdı-gülən adam idi. Bu gün qazandığım bir çox şeyi, o cümlədən işimi Emil müəllim sayəsində əldə etmişəm. Təvəvvür edin, 10 il hər gün onun yanında olmuşam. Ən əziz insan idi mənim üçün”.

Pərvin bir də ona təvəssüflənir ki, həyatının ən çətin məqamlarında yanında olan müəllimini Vətən müharibəsinə yollanarkən yola sala bilməyib: “Kursu getmişdim. Rayona qayıdanda öyrəndim ki, Emil müəllim gedib. Müharibəyə getməyindən sonradan xəbər tutsam da, şəhid olduğunu hamıdan əvvəl öyrənmişdim. Bizim könüllü olaraq müharibəyə gedən uşaqlardan biri qardaşına zəng edəndə demisdi Emil müəllimin şəhid olduğunu. Emil müəllim döyüşə gedəndə görüşüblər, hamı qayıdıb, o yox. Ona demişdilər ki, Emil müəllim başından yaralanıb”.

Pərvin deyir, Emil müəllimlə dəfələrlə yarışa qatılıb, nailiyyətlər qazanıblar: “Şahinlər yarışında iştirak edib III yeri tutmuşduq. Hərbi yarışlarda uğur qazanırdıq. Emil müəllim “Bench press” üzrə 212 kiloqram çəki dərəcəsində Azərbaycan rekordçusu idi”.

“Bench press” rekordçusu savaşa da öndəydi. Başqa cür ola da bilməzdi. Öncə tabor komandiri, sonra müəllim və məşqçi arxada necə qala bilirdi?! Qalmadı və şərəflə yaşadığı müəllim ömrünün şəhid olaraq başa vurdu o da.

Ruhiiyə DAŞSALAHLI

“Pis vərdişləri olan uşaqların həyat tərzini dəyişirdi”

Emil Qurbanovun müəllimi olduğu məktəbdə də onun yoxluğu hiss olunacaq. Məktəbin direktoru Sədat Kazımova Emil müəllimi cəsarəti, mərdliyi ilə xatırlayır: “Sözünə bütöv, mərd biri idi. Cəngavər kimi bir insan idi. Məktəbimizin keçmiş direktoru ona “Koroğlu” deyirdi. Osl insan